

φαλλ. πόφα Κύρ. δούφα Σκῦρ. δούφ-φα Ρόδ. βό-
χος ό, *Ηπ. βόχους *Ηπ.

*Αγνώστου ἐτύμου.

1) Δυσσομία, ἀποφορά ἐνθ' ἄν.: Τὸ κρέας - τὸ ψάρι
βγάζει βόχα. Τὸ τυρί - τὸ βούτυρο πήρε βόχα κοιν. Με
πήρε ἀπὸ τὴ μύτη μὲ δόχα ποῦ μοῦ ῥθε νὰ σκάσω! Πε-
λοπν. (Κορινθ.). *Αμα - ν - εἶναι πολὺ τσαιρὸ τὸ σπῖτι κλει-
στό, ἔχει δούφα Σκῦρ. Λιγοθυμῶ 'χ τὴ δούχα Κεφαλλ.
Μ' ἔπηρε μὲ βόχ-χα, ποῦ 'ἐν ἡμπόρεια νὰ σταθῶ Κουρ.
Πατώντας τὰ σταφύλια ζαλίστηκε ἀπὸ τ' βόχα Μακεδ.
(Σισιάν.) || *Ἄσμ.

Τὸ βουτοῖ τοῦ ταβερνιάρη | πάντα βόχα θενὰ πάρη
Πελοπν. (Κυνουρ.) Συνών. βοχάδα. β) *Αποφορά
τῆς ἀναπνοῆς πολλαχ.: Βόχα κακοστομαχίᾱς - σκόρδον.
*Αμα τὸν πλησιάζεις, σὲ παίρνει μὲ βόχα ἀπὸ τὸ στόμα του,
ποῦ δὲν ὑποφέρεται Θεσσ. 2) *Οχετὸς ἀνοιχτὸς Σαλαμ.

*Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βόχα Πελοπν. (Κο-
ρινθ.) Βουχες Κέρκ.

βοχάδα ἡ, Κρήτ. (Βιάνν.) Πελοπν. (Δημητσάν.)

*Εκ τοῦ οὐσ. βόχα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-άδα (I).

Βόχα I, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Τὸ κρασί βγάνει βοχάδα Βιάνν.

βοχιάζω Πελοπν. (Κρεμμ. Παπούλ.)

*Εκ τοῦ οὐσ. βόχα.

*Αναδίδω δυσσομίαν: Βοχιάζει τὸ σπῖτι Κρεμμ. Βό-
χασε τὸ τυρί Παπούλ. Συνών. βοχῶ.

βοχῶ Πόντ. (Οἶν.) βοχάω *Ηπ.

*Εκ τοῦ οὐσ. βόχα.

Βοχιάζω, ὁ ἰδ.

βρ ἐπιφών. Πελοπν. (Τρίκκ.) Στερελλ. (*Ακαρναν.)
βρά Πελοπν. (Οἰχαλ.)

Λέξις πεποιημένη.

Χρησιμοποιεῖται 1) *Ὡς μιμητικὸν τῆς φωνῆς ζῶου
Πελοπν. (Οἰχαλ.): *Ακούει βρά βρά βρά, κάνει ἔτσι, τί
νὰ ἰδῇ! *Ἐνα κοτζὰ θερίο (ἐκ παραδ.) 2) *Ὡς ἀποτρεπτι-
κὸν πρὸς τὰ πρόβατα Στερελλ. (*Ακαρναν.) 3) *Ὡς προ-
τρεπτικὸν πρὸς ἡμιόνους Πελοπν. (Τρίκκ.)

βραβεῖο τό, λόγ. σύνηθ. μπραβεῖο Πελοπν. (Μάν.
Περιθώρ.)

*Εκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βραβεῖον. Τὸ μπραβεῖο κατ' ἐπί-
δρασιν τοῦ ἐπιφών. μπράβο.

Βραβεῖον: Πῆρε τὸ πρῶτο - τὸ μεγάλο - τὸ καλύτερο
βραβεῖο. Τοῦ πρέπει βραβεῖο γι' αὐτὸ πῶκαμε - ποῦ εἶπε κττ.

βραβουλίτσα ἡ, Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ.)

*Εκ τοῦ οὐσ. *βραβούλι < βραβύλι καὶ τῆς ὑποκο-
ριστικῆς καταλ. -ίτσα.

Εἶδος κοκκυμήλου.

βραβύλι τό, ἀμάρτ. βραβύλιν Πόντ.

*Εκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βράβυλον.

*Ο καρπὸς τῆς ἀγριοδαμασκηνεῖας. Συνών. ἀβράμυλο.

βραγιά ἡ, πολλαχ. καὶ Τσακων. βραγία Εὐβ. (Αὐ-
λωνάρ κ. ἄ.) Κεφαλλ. Κέως Κύμ. Σύμ. βραγέα Μέγαρ.
ἀβραγιά *Αττικ. Εὐβ. (Μετόχ. κ. ἄ.) Θεσσ. (Καρδίτσα. κ. ἄ.)
Θράκ. Μακεδ. (*Ανω Κώμ. Βλάστ. Βελβ. Καταφύγ.) Σάμ.
Σκίαθ. Σκῦρ. Στερελλ. (Λοκρ.) - ΚΧατζοπ. *Αγάπ. 12.
βραγιά Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) ἀβραγιά Εὐβ. (*Ακρ.) Θεσσ. Μα-
κεδ. (Βλάστ.) Στερελλ. (*Αγρίν.) ἀβριγιά ἀγν. τόπ. βρα-
γιά *Ανδρ. (Γαύρ.) ὀβραγιά Μακεδ. (*Ανασελ.) ὀβράγμα

Μακεδ. (*Ανασελ.) σβραγιά Πελοπν. (Μάν.) φραγιά
Πελοπν. (Μάν.) βραγός ό, Πελοπν. (Γελίν.)

*Αγνώστου ἐτύμου. Κατὰ GMeyer Neugr. Stud. 4,20
ἐκ τοῦ μεσν. Λατιν. *bradīa*.

1) Πρασιὰ κήπου πολλαχ.: Τὸ περιβόλι μου ἔχει τόσες
βραγίες Λευκ. *Εβαλε τρεῖς βραγίες μελιτσάνες καὶ τρεῖς
βραγίες ντομάτες Εὐβ. (Κουρ.) *Εχει 'ς τὸ χωράφι του
δύο βραγίες κρομμύδια Κύθν. Τὸ χώρισε τὸ περιβόλι βρα-
γίες βραγίες Ἰθάκ. *Εκαμε τὸν τσηπο βραγίες βραγίες τσαι
θὰ φυτέψῃ κρεμμύδια, σκόρδα, κουτοῖα, ἀγκινάρες τσαι ἄνηθο
Μέγαρ. *Ανθὴ κάθε λογῆς στολίζαν τοῖς βραγίες καὶ τοὺς
φράχτες ΓΒλαχογιάνν. Γῦροι ἀνέμ. 74 || Φρ. Σηκώνω
ἀβραές (κατασκευάζω πρασιὰς ἐν τῷ φυτωρίῳ) *Αγρίν.
Μὲ βραγιά τόπος (ἐλάχιστος χώρος) Λεξ. Δημητρ. || *Ἄσμ.

Σὲ μὲ βραγιά ξεχωριστὴ νὰ πέφτης νὰ κοιμᾶσαι,
νὰ πέφτης νὰ μυρίζεσαι καὶ μένα νὰ θυμᾶσαι

Ζάκ. 2) Τὸ ποσὸν τῶν φυτῶν τὸ περιλαμβανόμενον ἐν
μὲ πρασιᾷ Κέρκ. (*Αργυροῦδ.) Μέγαρ. Πελοπν. (Μάν. κ. ἄ.)
Σκῦρ. κ. ἄ.: *Εχομε δύο φραγίες λάχανα 'ς τὸ γῆπο Μάν.
|| *Ἄσμ.

Βασιλικὸ βραγίες βραγίες νὰ δένης τ' ἄλογό σου
καὶ μὲ βραγιά, καλὴ βραγιά, γιὰ νὰ κοιμᾶσαι ἀτός σου
Πελοπν.

Βασιλικὸ βραγίες βραγίες νὰ στρώνῃς νὰ τσοιμᾶσαι,
νὰ κόβῃς νὰ μερίζεσαι τῶν μένα νὰ θυμᾶσαι

Μέγαρ. 3) Φυτώριον Εὐβ. (Κύμ.) *Ηπ. (Κόνιτσα.) Μα-
κεδ. (*Ανασελ. Βελβ. Καταφύγ.) Πβ. βραγῶνι 3. 4)
Κήπος ἀρδευτὸς, λαχανόκηπος Κέως Κεφαλλ. Σέριφ. Τσα-
κων. β) *Αρδευόμενος ἀγρός Πάρ. κ. ἄ. Συνών. πο-
τιστικὸ (ἰδ. ποτιστικός), ἀντίθ. ξερικό (ἰδ. ξερικός).

5) Πρασιὴν ἐπιφάνεια ἔλους Τήν. 6) Τεμάχιον ἀρο-
σίμου γῆς ἐπὶ ἐπικλινούς ἐδάφους ὑποστηριζόμενον διὰ
τοιχίσκου ἐκ λίθων Σάμ. κ. ἄ. Συνών. πεζούλλα, πε-
ζούλλι. 7) Τὸ περιέχον τὴν πρασιὰν μικρὸν ἐκ χώμα-
τος φράγμα Λεξ. Βλαστ. 293. 8) Τὸ ἀνάλημμα τὸ χω-
ρίζον δύο ἀνισοῦψῃ χωράφια Πελοπν. (Γελίν.) Συνών.
βραγῶνι 4. 9) Τάφος ἀμπέλου *Αττικ. Εὐβ.

*Η λ. καὶ ὡς τοπων. Θράκ. (Κομοτ.) Σέριφ.

βραγιάζω Κεφαλλ. Πελοπν. (Μάν. Οἶν. κ. ἄ.) ἀβρα-
γιάζον Μακεδ. (Βελβ. Βλάστ.) βραγιάζον Εὐβ. (*Ακρ.
Ψαχν.) ἀβραγιάζον Εὐβ. (*Ακρ. Ψαχν.)

*Εκ τοῦ οὐσ. βραγιά.

1) Διαιρῶ τὸν κῆπον εἰς πρασιὰς Εὐβ. (*Ακρ. Ψαχν.)
Κεφαλλ. Μακεδ. (Βλάστ.) Πελοπν. (Μάν.) 2) Κτίζω
ἀνάλημμα μεταξὺ δύο ἀνισοῦψῶν τμημάτων ἀροσίμου ἐδά-
φους Πελοπν. (Οἶν.) β) Περιφράσσω μὲ φράκτην Πε-
λοπν. (Οἶν.) 3) Κατασκευάζω φυτώριον δένδρων πρὸς
μεταφύτευσιν Μακεδ. (Βελβ.)

βραγιαστὸς ἐπίθ. Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

*Εκ τοῦ ρ. βραγιάζω.

*Ο ἔχων ἐπιφάνειαν ὁμοίαν πρὸς κῆπον χωρισμένον
εἰς πρασιὰς, ἐπὶ ὑφάσματος: Βραγιαστὸ παννί. *Αντίθ.
στρωτός.

βραγιδάκι τό, ἀμάρτ. βραϊδάκι Σέριφ.

*Εκ τοῦ οὐσ. βραγίδι καὶ τῆς ὑποκοριστικῆς καταλ.
-άκι.

Βραγίδι, ὁ ἰδ.

βραγίδι τό, ἀμάρτ. βραῖδι Σέριφ.

*Υποκορ. τοῦ οὐσ. βραγιά διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ίδι.

